

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЗАХІДНОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СОЦІАЛЬНО – ГУМАНІТАРНИЙ ФАКУЛЬТЕТ**



ЗАТВЕРДЖУЮ

Декан соціально-гуманітарного факультету

Оксана ГОМОТЮК

« 31 » серпня 2023 р.

ЗАТВЕРДЖУЮ

В.о. проректора з науково-педагогічної роботи

Віктор ОСТРОВЕРХОВ

« 31 » серпня 2023 р.



ЗАТВЕРДЖУЮ

Директор Навчально-наукового інституту новітніх освітніх технологій

Святослав ПИТЕЛЬ

« 31 » серпня 2023 р.



ПРОГРАМА

АТЕСТАЦІЙНОГО ЕКЗАМЕНУ

за першим (бакалаврським) рівнем
для здобувачів вищої освіти

Галузь знань 02 Культура і мистецтво

Спеціальність 028 Менеджмент соціокультурної діяльності

Освітньо-професійна програма

«Менеджмент соціокультурної діяльності»

Розглянуто та схвалено на засіданні групи забезпечення спеціальності «Менеджмент соціокультурної діяльності», протокол № 1 від 30 серпня 2023 р.

Керівник групи забезпечення спеціальності

Олена СТЕФАНІШИН

Тернопіль – ЗУНУ
2023

Програма атестаційного екзамену для здобувачів вищої освіти за першим (бакалаврським) рівнем галузі знань 02 Культура і мистецтв спеціальності 028 Менеджмент соціокультурної діяльності освітньо-професійної програми «Менеджмент соціокультурної діяльності», підготовленої відповідно до Стандарту вищої освіти та освітньо-професійної програми «Менеджмент соціокультурної діяльності»

Програму підготували:

к. іст. н., доцент, завідувач кафедри інформаційної та соціокультурної діяльності Недошитко Ірина Романівна

к. іст. н., доцент кафедри інформаційної та соціокультурної діяльності Стефанишин Олена Василівна

к. екон. н., доцент кафедри інформаційної та соціокультурної діяльності Патряк Олександра Тарасівна

Обговорено і рекомендовано на засіданні кафедри інформаційної та соціокультурної діяльності, протокол № 1 від 28 серпня 2023 р.

Зав. кафедри, кандидат іст. наук, доцент



Ірина НЕДОШИТКО

1. Організаційно-методичні вказівки

1.1. Загальні положення

Мета і завдання атестаційного екзамену

Програма атестаційного екзамену для здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти галузі знань 02 Культура і мистецтво спеціальності 028 Менеджмент соціокультурної діяльності, освітньо-професійної програми «Менеджмент соціокультурної діяльності» є узагальненим етапом підготовки фахівців, який призначений для виявлення рівня знань та професійних навичок, здобутими студентами протягом навчання в університеті.

Атестація випускників здійснюється відповідно до Законів України «Про вищу освіту», «Про освіту», «Про організації роботодавців, їх об'єднання, права і гарантії їх діяльності», Постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Національної рамки кваліфікацій», Статуту ЗУНУ, Положення про атестацію здобувачів вищої освіти та роботу атестаційної комісії в ЗУНУ (протокол №2 від 30.09.2020 р.). Атестація випускників проводиться в Університеті за акредитованими спеціальностями та завершується видачею документів встановленого зразка про ступінь освіти та здобуту кваліфікацію. Положення про атестацію визначає порядок атестації здобувачів вищої освіти, формування та організації роботи атестаційної комісії у ЗУНУ.

Атестація осіб, які здобувають ступінь бакалавр – це встановлення фактичної відповідності рівня їх освітньо-професійної та практичної підготовки, набутих компетентностей вимогам освітньо-професійної програми «Менеджмент соціокультурної діяльності» першого (бакалаврського) рівня вищої освіти галузі знань 02 Культура і мистецтво, спеціальності 028 Менеджмент соціокультурної діяльності.

Формою атестації фахівців освітньо-професійної програми «Менеджмент соціокультурної діяльності» є атестаційний екзамен, що передбачає перевірку досягнення результатів навчання, інтегральної, загальних та фахових

компетенцій, визначених стандартом та освітньою програмою.

Атестаційна комісія перевіряє науково-теоретичну та практичну підготовку студентів, приймає рішення щодо присудження випускникам відповідного ступеня вищої освіти, видачу державного документа про освіту. Контроль за формуванням та організацією роботи атестаційної комісії здійснює ректор, а форми та терміни проведення атестації здобувачів вищої освіти визначаються робочим навчальним планом і графіком навчального процесу.

Критерії оцінювання знань студентів

Оцінювання рівня якості підготовки здобувача та здобутої ним вищої освіти здійснюють члени екзаменаційної комісії на основі принципів об'єктивності, індивідуальності, комплексності, етичності, диференційованого та компетентнісного підходу, за критеріями оцінювання набутих загальних і професійних компетентностей і шкалою оцінювання, застосовуючи форми і методи діагностики. Об'єктом оцінювання є сукупність знань, умінь і навичок, набутих компетентностей. У процесі визначення оцінки враховується ряд важливих показників: чіткість формулювань; структура і логіка вибудовування відповіді; оригінальність вирішення проблем, якість і глибина володіння теоретичним матеріалом; наявність критичного аналізу та здатність до наукової полеміки; рівень обґрунтованості вирішення проблем; змістовність повідомлення; правильність та чіткість відповідей на запитання членів ЕК. Враховуючи компетентнісно-орієнтований підхід до навчання, у структурі єдиного (комплексного) білету більшу вагу надано завданням практичного характеру у вигляді кейсів, ситуаційних вправ.

Підсумковий бал (за 100-бальною шкалою) з атестаційного екзамену визначається як середньозважена величина в залежності від питомої ваги кожної компоненти єдиного (комплексного) білету:

Комплексне теоретичне питання	Тестові завдання	Завдання практичного характеру	Разом
20%	40%	40%	100%
1 питання – 20 балів, макс. 20 балів	20 тестів по 2 бали за тест, макс. 40 балів	2 завдання – кожне по 20 балів, макс. 40 балів	100 балів

Критерії оцінювання знань студентів на атестаційному екзамені та їх відповідність шкалі оцінювання наведені у таблиці.

ОЦІНЮВАННЯ

Підсумкові оцінки			Критерії оцінювання знань
За шкалою ECTS	За національною шкалою	Бали	
1	2	3	4
A «Відмінно»	Відмінно	90-100	Випускник виявив всебічні, систематичні та глибокі знання навчального матеріалу дисципліни, передбаченого програмою; засвоїв основну та додаткову літературу, рекомендовану програмою; проявив творчі здібності в розумінні, логічному, стислому та ясному трактуванні навчального матеріалу; засвоїв взаємозв'язок основних понять дисциплін, їх значення для подальшої професійної діяльності
B «Дуже добре»		85-89	Випускник виявив систематичні та глибокі знання навчального матеріалу дисциплін вище

	Добре		середнього рівня; продемонстрував уміння вільно виконувати завдання, передбачені програмою; засвоїв літературу, рекомендовану програмою; засвоїв взаємозв'язок основних понять дисциплін, їх значення для подальшої професійної діяльності
С «Добре»		75-84	Випускник виявив загалом добрі знання навчального матеріалу дисципліни при виконанні передбачених програмою завдань, але припустив низку помітних помилок; засвоїв основну літературу, рекомендовану програмою; показав систематичний характер знань з дисциплін; здатний до самостійного використання та поповнення надбаних знань у процесі подальшої навчальної роботи та професійної діяльності
D «Задовільно»	Задовільно	66-74	Випускник виявив знання навчального матеріалу дисциплін у обсязі, необхідному для подальшого навчання та майбутньої професійної діяльності; справився з виконанням завдань, передбачених програмою; ознайомився з основною літературою, рекомендованою програмою; припустив значну кількість помилок або недоліків у відповідях на запитання при співбесідах, тестуванні та при виконанні завдань тощо, принципів, які може усунути самостійно

<p style="text-align: center;">Е «Достатньо»</p>		<p style="text-align: center;">60–65</p>	<p>випускник виявив знання основного навчального матеріалу дисциплін в мінімальному обсязі, необхідному для подальшого навчання та майбутньої професійної діяльності; в основному виконував завдання, передбачені програмою; ознайомився з основною літературою, рекомендованою програмою; припустив помилки у відповідях на запитання при співбесідах, тестуванні та при виконанні завдань тощо, які може усунути лише під керівництвом та за допомогою викладача</p>
<p style="text-align: center;">FX «Незадовільно»</p>		<p style="text-align: center;">35-59</p>	<p>Випускник має значні прогалини в знаннях основного навчального матеріалу дисциплін; допускав принципові помилки при виконанні передбачених програмою завдань.</p>
<p style="text-align: center;">F «Незадовільно»</p>	<p style="text-align: center;">Незадовільно</p>	<p style="text-align: center;">1-34</p>	<p>Випускник не мав знань зі значної частини навчального матеріалу; допускав принципові помилки при виконанні більшості передбачених програмою завдань; не спроможний самостійно засвоїти програмний матеріал</p>

Якщо відповідь студента на атестаційному екзамені не відповідає вимогам рівня атестації, комісія ухвалює рішення про те, що студент не пройшов атестацію, що відображається в протоколі засідання. У випадку незгоди з оцінкою з атестаційного екзамену здобувач вищої освіти має право не пізніше 12 години наступного робочого дня за днем оголошення результату екзамену подати апеляцію на ім'я ректора. У випадку надходження апеляції

розпорядженням ректора створюється комісія для розгляду апеляції. Апеляція розглядається протягом трьох робочих днів після її подачі.

1.2. Порядок проведення атестаційного екзамену

Державна атестація студентів проводиться атестаційною комісією після завершення навчання на першому (бакалаврському) рівні вищої освіти з метою встановлення рівня набуття студентами компетентностей, визначених освітньо-професійною програмою «Менеджмент соціокультурної діяльності». Атестація здійснюється відкрито і публічно. Атестаційний екзамен проводиться в комбінованій (усній та письмовій) формі.

Проведення атестаційного екзамену здійснюється з дотриманням наступних принципів:

- уніфікація умов і методик проведення оцінювання;
- інформаційна підготовка студентів до екзамену;
- дотримання вимог таємності при розмноженні завдань екзаменаційних білетів (теоретичних питань, задач тощо), їх зберіганні та використанні.

Форма державної атестації доводиться до відома студентів на початку навчального року, у якому буде здійснено державну атестацію. Розклад консультацій, екзаменів доводиться до відома студентів за два тижні до початку атестаційного екзамену. Для них проводяться групові консультації. Згідно з вимогами Міністерства освіти і науки України до програми і екзаменаційних білетів включаються питання з дисциплін, які забезпечують програмні результати навчання, визначених Стандартом вищої освіти та освітньо-професійною програмою «Менеджмент соціокультурної діяльності».

Згідно правил проведення атестаційного екзамену:

1. Реєстрація учасників атестаційного екзамену починається за 30 хвилин до його початку, запізнення є неприпустимими.
2. Студенти до початку атестаційного екзамену мають надати секретарю

атестаційної комісії залікову книжку.

3. Під час екзамену забороняється:

- використовувати будь-яку літературу, записи, смартфони;
- підказувати, говорити, надавати консультації студентами один одному;
- консультуватися з членами атестаційної комісії;
- виходити з аудиторії з будь-якими робочими аркушами.

У разі недотримання перелічених вище вимог студент буде видалений з аудиторії без попередження й права продовження складання екзамену.

Для проведення атестаційного екзамену виділяється аудиторія, в якій забезпечуються сприятливі умови для роботи студентів над завданнями єдиного (комплексного) білета.

Завдання екзаменаційного білету переписуються студентами на спеціальні аркуші, одержані для виконання екзаменаційних завдань. На цих аркушах студент дає коротку відповідь на поставлені питання (студент готується впродовж 40 хвилин). Неприпустимим є продовження роботи над завданням після оголошення про її закінчення.

Усні відповіді студентів на питання екзаменаційного білету повинні чітко віддзеркалювати їхнє знання та розуміння важливих завдань, які стосуються проблем відповідних фахових дисциплін. Відповідь студентів на атестаційному екзамені повинна свідчити про рівень набуття студентами компетентностей, визначених в ОПП.

1.3. Структура екзаменаційного завдання

Кожен комплексний екзаменаційний білет атестаційного екзамену включає в себе 1 комплексне теоретичне питання, 20 тестів і 2 завдання практичного характеру (у формі задачі, ситуаційного завдання).

1.4. Порядок проведення консультацій

Консультації, що проводяться перед атестаційним екзаменом, мають на

меті зосередити увагу студентів на важливості його складання для формування бакалавра з економіки. На консультації здобувачів вищої освіти ознайомлюють з порядком проведення атестаційного екзамену; структурою екзаменаційного білету; критеріями оцінювання. Також студентам надаються рекомендації щодо змісту і форми відповіді на кожне завдання екзаменаційного білету.

При цьому даються поради студентам щодо підготовки до теоретичних питань та розв'язку тестів з кожної дисципліни. Окрім того, консультації стосуються практичної частини екзаменаційного білету. Звертається увага на типи комплексних практичних завдань, які будуть включені в екзаменаційні білети. При потребі наводяться алгоритми їх розв'язку.

Викладач, що проводить консультацію, зобов'язаний дати відповіді на усі питання, які виникають у студентів при підготовці до атестаційного екзамену.

2. Перелік питань, які виносяться на атестаційний екзамен

1. Проблема визначення поняття «соціокультурна діяльність» та його еволюція
2. Суб'єкти та критерії соціокультурної діяльності
3. Структура соціально-культурної сфери суспільства
4. Типологізація культурно-дозвіллевої діяльності
5. Функції та рівні культурно-дозвіллевої діяльності
6. Поняття та цілі гри як соціокультурної діяльності
7. Типологія та класифікація спеціальних подій
8. Види спеціальних подій: презентації, свята, конкурси, виставки
9. Духовне життя первісного суспільства: міфологічний світогляд, найдавніші вірування та зародки мистецтва.
10. Вплив християнства на соціокультурний простір слов'ян. Святково-розважальна культура Княжої доби
11. Братства як осередки національної культури. Роль книгодрукування у культурно-просвітницькій діяльності

12. Козацьке бароко як культурно-мистецьке явище: література, театр, живопис, архітектура
13. Модернізм як специфічний соціокультурний феномен
14. Постмодерністська модель світу в українській інтерпретації
15. Функції мистецтва.
16. Гіпотези виникнення мистецтва.
17. Первісна скульптура.
18. Архаїчний живопис.
19. Макрокосм первісної архітектури.
20. Мистецтво трипільців.
21. Мистецтво скіфів і сарматів.
22. Мистецтво давніх слов'ян.
23. Мистецтво Ст. Месопотамії.
24. Мистецтво Ст. Єгипту.
25. Мистецтво Ст. Індії.
26. Мистецтво Ст. Китаю.
27. Мистецтво Ст. Греції.
28. Мистецтво Ст. Риму.
29. Мистецтво України-Русі княжої доби.
30. Мистецька спадщина Візантії.
31. Мистецтво західноєвропейського Середньовіччя.
32. Мистецька спадщина Відродження.
33. Стиль бароко у європейському мистецтві.
34. Класицизм в європейському мистецтві.
35. Козацьке бароко.
36. Стиль рококо в європейському мистецтві.
37. Романтизм як світовідчуття і напрям у мистецтві.
38. Формування художнього методу реалізму в мистецтві.
39. Імпресіонізм у європейському мистецтві.
40. Постімпресіонізм у європейському мистецтві.

41. Модернізм як специфічний культурний феномен ХХ ст.
42. Український мистецький авангард ХХ ст.
43. Постмодернізм як мистецький феномен ХХІ ст.
44. Менеджмент соціокультурної діяльності як академічний курс
45. Статус фахівця соціокультурної діяльності
46. Функції, об'єкти і суб'єкти соціокультурного менеджменту
47. Структура державного управління соціокультурною діяльністю
48. Управління культурно-дозвіллєвими закладами
49. Вплив децентралізації на українську соціокультурну сферу
50. Державна культурна політика в контексті забезпечення національної безпеки
51. Службове спілкування та ділові якості керівника закладу культури
52. Організація переговорів менеджером соціокультурної діяльності
53. Підготовка і проведення нарад у соціокультурній установі
54. Роль прийняття рішень в управлінні соціокультурним закладом
55. Психологічні критерії стійкості й виживання закладу культури
56. Складові образу менеджера соціокультурної діяльності, що приймає рішення
57. Моделі процесу прийняття управлінських рішень у соціокультурній сфері
58. Методи прийняття управлінських рішень у соціокультурній сфері
59. Сутність управлінської інформації у розпорядженні менеджера соціокультурної діяльності
60. Нові інформаційні технології у менеджменті соціокультурної діяльності
61. Нормативний напрям прийняття управлінських рішень у соціокультурній сфері
62. Показники якості управління соціокультурною діяльністю
63. Оцінка ефективності управління соціокультурною діяльністю
64. Взаємозв'язок потреб, спонукань, цілей і заохочень працівника у процесі мотивування

65. Загальні (основні) та конкретні (спеціальні) функції менеджменту і взаємозв'язок між ними
66. Інформація, її види та роль в менеджменті
67. Менеджмент як специфічна сфера людської діяльності
68. Місце контролювання в системі управління
69. Особливості тактичного і оперативного планування
70. Поняття і види комунікацій
71. Поняття та ознаки організації
72. Поняття функцій менеджменту
73. Проектна команда: роль, типи, методи формування
74. Проектний цикл і його структура
75. Ресурси проекту, їх класифікація
76. Складові системи планування проекту
77. Сутність і зміст планування як функції менеджменту, його види
78. Сутність і цілі структуризації проекту
79. Сутність організаційної діяльності та її місце в системі управління
80. Сучасна концепція менеджменту якістю
81. Фактори, що впливають на побудову організаційної структури управління
82. Сутність поняття «культура», «бізнес» та «бізнес-культура».
83. Історія розвитку ділової культури.
84. Основні складові та функції бізнес-культури.
85. Сучасна етика-бізнесу. Соціальна відповідальність як складова сучасної моделі бізнесу.
86. Етичний кодекс бізнесу. Види і функції етичних кодексів.
87. Рівні етики бізнесу: світовий, макро-, мікрорівні.
88. Процес формування складу учасників бізнесу. Критерії підбору команди учасників бізнесу.
89. Етика відносин фірми і найманого працівника.
90. Психологічні основи підприємства та характерні риси підприємця.
91. Мотивація діяльності: управління, стратегії, методи, концепції .

92. Поняття організаційної культури. Рівні та елементи організаційної культури.
93. Культурні відмінності у міжнародному бізнесі.
94. Національні особливості етики бізнесу в Україні.
95. Етика бізнесу в Європі (на вибір одну з країн Велика Британія, Франція, Німеччина, Іспанія, Італія).
96. Специфіка етики бізнесу у Північній Америці (США, Канада).
97. Особливості національного етикету в азійських державах.
98. Національний характер. Національні традиції та їх значення у діловому спілкуванні.
99. Корпоративна культура: суть, складові, функції.
100. Корпоративна репутація та корпоративний імідж.
101. Корпоративні заходи як інструмент мотивації, їх цілі, функції, способи організації.
102. Міжнародний бізнес-етикет.
103. Сутність і структура процесу ділового спілкування. Вербальні і невербальні канали зв'язку. Форми ділового спілкування.
104. Нетворкінг бізнесу.
105. Етика спілкування у мережі Інтернет. Нетворкінг в інтернет - просторі
106. Поняття «імідж», «репутація». Складові репутації та іміджу компанії. Способи формування іміджу, його значення в сучасних умовах.
107. Бізнес-дизайн та його значення для підвищення бізнес-культури підприємства.
108. Створення сприятливої репутації своїй фірмі (publicrelation).
109. Поняття етики реклами та етичної рекламної діяльності. Основні функції реклами.
110. Культура і реклама в інформаційному суспільстві.
111. Основні принципи реклами, правила, заборони та обмеження.
112. Конфлікти в бізнесі та культурні шляхи їх подолання.

113. Природа конфліктів в організації, їх зміст і види.
114. Причини конфліктів і їх усунення. Роль керівника в конфліктних ситуаціях.
115. Принципи і методи управління конфліктами.
116. Формування позитивного мікроклімату на підприємстві та профілактика конфліктних ситуацій. Назвіть основні види документів в соціокультурній сфері.
117. цій.
118. Види та форми документів в соціокультурній сфері
119. Проаналізувати основні види документів, які використовуються в соціокультурній сфері (накази, положення, інструкції, звіти, плани роботи тощо). Розглянути їх призначення та особливості оформлення.
120. Описати процес документообігу в соціокультурних установах - як створюються, обробляються, зберігаються документи.
121. Дослідити сучасні вимоги до організації документообігу в соціокультурній сфері. Які нормативні документи регламентують роботу з документами?
122. Розглянути особливості електронного документообігу в соціокультурних установах. Які переваги та недоліки має перехід на електронний документообіг?
123. Проаналізувати типові помилки при роботі з документами в соціокультурній сфері. Запропонувати шляхи їх уникнення або виправлення.
124. Дослідити системи електронного документообігу, які можна використовувати в соціокультурних закладах. Порівняти їх функціонал та можливості.
125. Взаємозв'язок соціокультурної діяльності та дозвілля.
126. Дозвілля як одна з галузей реалізації соціально-культурної діяльності.
127. Дозвілля та вільний час, їх співвідношення та роль у житті людини.

128. Бюджет вільного часу людини.
129. Система, структура й елементи законодавства в Україні в галузі культури і мистецтв.
130. Характеристика нормативно-правових актів, що регулюють сферу культури і мистецтв.
131. Конституція України як основний гарант культурних прав громадян.
132. Права та обов'язки громадян у сфері культури.
133. Культурна політика як складова загальної державної політики.
134. Пріоритетні напрями політики держави у сфері культури та мистецтв
135. Повноваження державних органів у сфері культури.
136. Культурний продукт як результат діяльності у сфері культури.
137. Міністерство культури України: основні завдання, структура, апарат управління.
138. Роль і місце органів місцевого самоврядування в реалізації напрямів культурної політики держави.
139. Базова мережа закладів культури, організаційно-правові засади створення, функціонування та ліквідація.
140. Характеристика правового статусу «працівник культури», «професійний творчий працівник», «професійна творча діяльність».
141. Роль і місце громадських організацій (професійні спілки, творчі спілки, товариства, фонди, асоціації тощо) у реалізації державної політики у сфері культури відповідно до законодавства.
142. Творчі спілки: принципи й основні напрями діяльності.
143. Зовнішньо-культурна діяльність у регіональному контексті.
144. Особливості функціонування єврорегіонів України у сфері зовнішньокультурної діяльності.
145. Технологія розробки культурно-дозвіллевого проекту.
146. Управління проектами.
147. Етапи організаційної діяльності, проведення team-building для побудови успішної команди менеджерів культури.

148. Основні напрями організаційної діяльності соціокультурних закладів.
149. Типи соціокультурних закладів.
150. Функції закладів культури.
151. Місія та стратегічні цілі соціокультурних закладів.
152. Ресурсне забезпечення діяльності соціокультурних закладів
153. Специфіка соціокультурного маркетингу.
154. Історичні передумови становлення галузі культурних і креативних індустрій.
155. Основні сектори сфери культурних і креативних індустрій.
156. Креативні культурні індустрії як система інтенсивних технологій споживання культурних продуктів і послуг.
157. Планування фандрейзингової кампанії.
158. Краудфандинг у соціокультурній діяльності.
159. Соціально-інфраструктурний потенціал регіону
160. Регіональний розвиток України на тлі євроінтеграційних процесів
161. Інновації державної регіональної політики
162. Фактори використання ресурсного потенціалу регіон
163. Соціополітичне та етнокультурне районування України
164. Концепція «креативного міста»
165. Феномен культурної спадщини
166. Пам'ятки України у Списку всесвітньої спадщини ЮНЕСКО
167. Міжнародний досвід охорони та збереження культурної спадщини
168. Законодавчі, нормативно-правові та інституціональні основи захисту культурної спадщини в Україні
169. Збереження культурної спадщини в музеях
170. Культурна політика держави в галузі збереження культурної спадщини. Український культурний фонд
171. Феномен волонтерства у справі збереження культурної спадщини
172. Інновації у музейній діяльності

173. Культурно-комерційні заходи музеїв.
174. Менеджмент у музейних установах
175. Музейний маркетинг
176. Соціокультурна етика музейних установ
177. Право інтелектуальної власності у музейній діяльності
178. Стратегічне планування в музеях.
179. Засоби реалізації завдань публік рилейшнз в соціокультурній сфері
180. Вирішення соціокультурних проблем методами публік рилейшнз
181. Моделювання PR-кампанії для соціокультурних установ
182. Поняття та загальна характеристика права інтелектуальної власності.
183. Комунікаційна гра в процес соціокультурної і діяльності
184. Соціальна пам'ять
185. Міжособистісні комунікації у соціокультурному середовищі.

РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ

Основна література:

1. Бабець І. Г., Полякова Ю. В., Мокій О. А. Міжнародний менеджмент інноваційної діяльності : підручник. Львів, 2016. 493 с.
2. Балан В.Г. Стратегічне управління. Методи портфельного аналізу : навчальний посібник . Стратегічне управління системою стійкістю національної інноваційної системи : колективна монографія / за загальною редакцією О.В. Прокопенко, В.А. Омеляненка. Суми : Триторія, 2020.
3. Батенко Л. П., Загородніх О. А., Ліщинська В. В. Управління проектами. К. : КНЕУ, 2017. 291 с.
4. Божидарнік Т. В., Василик Н. М. Креативний менеджмент. Навчальний посібник. Херсон: Олді-плюс, 2019. 498 с.
5. Боровик М. В. Управлінські рішення : конспект лекцій для студентів бакалаврату всіх форм навчання спеціальності 073 – Менеджмент / М. В. Боровик; Харків. нац. ун-т міськ. госп-ва ім. О. М. Бекетова. Харків :

- ХНУМГ ім. О. М. Бекетова, 2020. – 81 с.
6. Бутко М. П., Бутко І. М., Мащенко В. П. та ін. Теорія прийняття рішень: Підручник. За заг. ред. Бутка М. П. К. : Центр учбової літератури, 2018. 360 с.
 7. Великочий В. С., Шикеринець В. В. Менеджмент соціокультурної діяльності (самостійна робота студентів). Київ: ТОВ «Видавничий дім АртЕк», 2018. 405 с.
 8. Вовчак О. Д., Руцишин Н. М. Інвестиційний менеджмент : підручник. Львів, 2016. 463 с.
 9. Гевко І. Б. Методи прийняття управлінських рішень: Підручник. К.: Кондор, 2018. 187 с.
 10. Ілляшенко С. М. Інноваційний розвиток: маркетинг і менеджмент знань : монографія. Харків ; Суми : Діса плюс, 2016. 190 с.
 11. Ковалевська Т.Ю. Основи ефективної комунікації: poradnik управлінцеві на щодень. Одеса: Фенікс, 2008. 140 с.
 12. Кожушко Л. Ф., Кузнецова Т. О. Менеджмент організацій: теорія та практика : навч. посіб. Рівне : НУВГП, 2016. 396 с.
 13. Кондратюк Н. В. Менеджмент : практикум. Харків, 2016. 220 с.
 14. Кочубей Н. В. Соціокультурна діяльність. Суми : Університетська книга, 2015. 122 с.
 15. Міжнародний менеджмент інноваційної діяльності [Текст] : підручник / ; Запоріж. ін-т економіки та інформ. технологій, Львів, 2016.
 16. Менеджмент соціокультурної діяльності. За ред. В. П. Пасічник. Львів: Растр-7, 2018. 208 с.
 17. Менеджмент соціокультурної діяльності. Навчально-методичні матеріали / Уклад. О. В. Стефанишин. Тернопіль, 2021. 39 с.
 18. Менеджмент: питання та відповіді : навч. посіб. для дистанц. навчання / Гуткевич С. О. та ін. ; заг. ред. проф. Мошека Г. Є. Харків : Діса плюс, 2016. 940 с.
 19. Музейна справа та музейна політика в Україні ХХ століття. Київ: Златограф, 2014.

20. Негрей М. В., Тужик К. Л. Теорія прийняття рішень: навчальний посібник. К.: ЦУЛ, 2018. 272 с.
21. Право інтелектуальної власності : підручник / А.В. Аксютіна, Л.В. Межевська, О.В. Нестерцова-Собакарь та ін. ; ред. Т.В. Ярошевська. Дніпро: ДДУВС, 2022. 336 с.
22. Практикум із соціокультурної діяльності : конспект лекцій / укладачі Н. Д. Світайло, Т. Л. Повалій. Суми : Сумський державний університет, 2020. 38 с.
23. Прийняття управлінських рішень : навчальний посібник / Ю.Є. Петруня, Б. В. Літовченко, Т. О. Пасічник та ін. ; за ред. Ю. Є. Петруні. Дніпро : Університет митної справи та фінансів, 2020. 276 с
24. Рокоча В. В., Одягайло Б. М., Терехов В. І. Міжнародний менеджмент : навч. посіб. Київ, 2016. 170 с
25. Сучасний менеджмент у питаннях і відповідях. За заг. ред. А. М. Балашова, Г. Є. Мошека. К. : Алерта, 2018. 620 с.
26. Селютін В. М., Яцун Л. М., Ольшанський О. В. Теорія організації: навч. посібник. Харків: ХДУХТ, 2017. 280 с.
27. Скрипник Є. М. Управління закладами культури та мистецтв. Чернівці : Рута, 2015. 127 с.
28. Стратегічний менеджмент. навч. посіб. / За заг. ред. Бутка М. П. К. : «Центр учбової літератури», 2016. 376 с.
29. Теорія та історія соціокультурної діяльності: навчальний посібник / О. Б. Петінова, В. В. Опанасюк. Одеса, 2018. 78 с.
30. Хомяков В. І. Менеджмент підприємства. 2-ге вид., перероб. і доп. Київ: Кондор, 2021. 434 с.
31. Щербина-Яковлева О. Ю., Світайло Н. Д., Клочко М. О., Щербина А. М. Менеджмент соціокультурної діяльності як напрям наукового та технологічного знання. Частина 1. Дидактика, логіка, методологія. Підручник; наук. ред. О. Ю. Щербина-Яковлева. Депонований рукопис. Суми, Репозитарій СумДУ, 2018. 207 с.

Додаткова література:

32. Актуальні питання соціокультурної діяльності: матеріали міжнар. наук.-практ. конф., м. Львів, 30 лист. 2017 р. / Каф. менеджменту мистецтва Львів. нац. академії мистецтв, Центр суспільних інновацій : за заг. ред. У. В. Щурко. Львів : Сполом, 2017. 70 с.
33. Антропологічний код української культури і цивілізації: монографія. У 2 кн. Кн. 1 / О. О. Рафальський, Я. С. Калакура, В. П. Коцур, М. Ф. Юрій; НАН України, Ін-т політ. і етнонац. досліджень ім. І. Ф. Кураса. Київ : ІПіЕНД ім. І. Ф. Кураса НАН України, 2020. 432 с.
34. Інформаційний синтез українського національного простору в контексті варіативності його соціокультурних кодів : аналіт. записка / Л. А. Дубровіна, К. В. Лобузін, В. І. Попик, В. В. Горєва ; відп. ред. Л. А. Дубровіна ; НАН України, НБУВ. Київ : НБУВ, 2021. 60 с.
35. Копієвська О. Культурна функція держави в контексті національного державотворення : монографія. Київ. : НАКККіМ, 2010. 271 с.
36. Наукові праці Національної бібліотеки України імені В. І. Вернадського. Вип. 61. Стратегічні комунікації та глобальний інформаційний простір / НАН України, Нац. б-ка України ім. В. І. Вернадського ; редкол.: Н. Кунанець та ін.. Київ : НБУВ, 2021. 352 с.
37. Соціокультурні та політичні пріоритети української нації в умовах глобалізації : монографія / Т. В. Гончарук-Чолач та ін. ; за ред. О. М. Рудакевича ; Західноукр. нац. ун-т. Тернопіль : Університетська думка, 2021. 338 с.
38. Фольклорний ігроленд: збірник ігор для фольклорних масових видовищних заходів соціокультурної діяльності / укл. Г. Ю. Яременюк, Н. М. Марцинів. Тернопіль : Видавництво Крок, 2020. 80 с.
39. Формування цілісного соціокультурного простору України як складова консолідаційних національних стратегій: монографія / О. Онищенко, Л. Дубровіна, В. Горовий та ін. ; НАН України, Нац. б-ка України ім. В. І. Вернадського. Київ : НБУВ, 2022. 224 с.

40. Анімація громадської діяльності / Л. К. Абрамов, Т. В. Азарова. Кропивницький : ІСКМ, 2019. 172 с.
41. Єфімова А., Гончарук О. Культурно-історичні конотації в пам'ятниках і меморіалах України 2000–2021 рр. Українська культура: минуле, сучасне, шляхи розвитку. Випуск 47/2023. С. 136–141.
42. Світоглядні та соціокультурні засади формування модерної української нації : монографія / Терноп. нац. екон. університет. Тернопіль : Вид-во ТНЕУ, 2015. 256 с.
43. Соціокультурні механізми формування ментального імунітету проти зовнішніх маніпуляцій свідомістю населення України: монографія / кол. авт.: В. Горовий та ін. ; НАН України, Нац. 6-ка України ім. 1» і «ментальність» як категорії соціокультурної та цивілізаційної антропології / Антропологічний код української культури і цивілізації. У 2 кн. Кн. 1 : монографія / О. О. Рафальський, Я. С. Калакура, В. П. Коцур, М. Ф. Юрій ; НАН України, Ін-т політ. і етнонац. досліджень ім. І. Ф. Кураса. Київ, 2020. С. 101–113.
44. Горовий В. Сучасні характеристики наукового інформаційного простору як соціокультурного явища / Формування цілісного соціокультурного простору України як складова консолідаційних національних стратегій. Київ, 2022. С. 37–48.
45. Гаращук О., Куценко В. Інноваційні аспекти формування сталого розвитку та соціальної безпеки в соціокультурному контексті. *Вісник економіки*. 2022. № 1. С. 8–21.
46. Мікула Н А., Дацко О. І. Зміни методологічних підходів до формування стратегій регіонального розвитку. *Ефективна економіка № 3, 2009*.
47. О. Каракоз Традиційна книга – феномен сучасного соціокультурного простору. *Бібліотекознавство. Документознавство. Інформологія*. 2019. №3. С. 93-100.
48. Галина Ніколаїшина. Дитяча бібліотека як соціокультурний, психологічно-реабілітаційний та дозвіллевий простір для дітей-ВПО у

- реаліях війни. *Бібліотека у форматі Д.* 2022. № 2. С. 17–19.
49. Інформаційний чинник та соціокультурні інституції у формуванні загальнонаціонального інформаційного простору / Формування суспільного ідеалу в умовах глобалізованого світу та інформаційного суспільства. Київ, 2020. С. 33–54.
50. Котлякова Л. Культура – це питання безпеки держави. *Культура і життя.* 2017. № 22 (2 черв.). С. 15.
51. Гречко Т. К., Лісовський С. А., Романюк С. А., Руденко Л. Г. Публічне управління в забезпеченні сталого (збалансованого) розвитку. Херсон : Вид-во Грінь Д. С., 2015. 264 с.
52. Дегтяр А. О. Методологічні підходи до побудови системи інформаційно-аналітичного забезпечення діяльності організації соціокультурної сфери. *Вісник Харківської державної академії культури.* Серія : Соціальні комунікації. 2015. Вип. 46. С. 62–71.
53. Кучина Н. І. Роль маркетингу в діяльності організацій соціокультурної сфери. *Культура України.* Серія : Культурологія. 2015. Вип. 48. С. 128–138.
54. Полянничко О., Чернякова А. Комунікативна професійна компетентність як умова взаємодії аніматора з клієнтом у процесі соціокультурної діяльності. *Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології.* 2016. № 3. С. 320–326.
55. Попова Л. М. До деяких проблем музейного менеджменту, маркетингу, зв'язків з громадськістю (PR) в МНАПУ. *Музеї України.* 2018. № 3/4. С. 6–9.
56. Солоха Д. В., Сапельнікова Н. Л. Моделювання системи оцінки ефективності менеджменту соціокультурної діяльності. *Менеджер.* 2016. № 2. С. 33–41.
57. Філіна А. П. Культурний простір: основні його види та культурна діяльність суспільства щодо задоволення соціокультурних потреб громадян. *Міжнародний вісник: Культурологія. Філологія. Музикознавство.* 2016. Вип. 1. С. 82–86.
58. Чекштуріна В. М. Формування комунікативної компетентності менеджерів

- соціокультурної діяльності. *Вісник Харківської державної академії культури*. Серія : Соціальні комунікації. 2015. Вип. 46. С. 161–169.
- 59.Щербина А. М. Формування соціокультурних метарегуляторів у технологіях виховної діяльності. *Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології*. 2015. № 7. С. 485–498.
- 60.Карлова В. В. Підготовка менеджерів сфери культури до професійної діяльності в умовах становлення ринкових відносин в Україні: напрями та перспективи. *Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського*. Серія : Державне управління. 2017. Том 28 (67). № 1. С. 33–39.
- 61.Григорчук Т. В. Формування професіограм менеджерів соціокультурної сфери. *Вісник Київського національного університету культури і мистецтв*. Серія : Менеджмент соціокультурної діяльності. 2018. Вип. 2. С. 90–106.
- 62.Звіт щодо опрацювання даних для міст Дніпро, Київ, Львів, Одеса, Харків апробаційного дослідження «Індекс культурного та креативного потенціалу міст України». Київ: Аналітичний центр CEDOS, 2018. 20 с.
- 63.Vasylenko D., Butko L., Maslak V., Domitrak Yu. The Role of Innovative Management Facilities in Museums Activities . *Socio-Cultural Management Journal* Volume 3 (2020), Number 2, pp. 107-121.

Інтернет ресурси:

- 64.Закон України «Про культуру». URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2778-17.#Text>. (дата звернення: 24.02.2024).
- 65.Закон України «Про музеї та музейну справу». URL: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/249/95-вр>. (дата звернення: 24.02.2024).
- 66.Закон України «Про бібліотеки і бібліотечну справу». URL: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/32/95-вр>. (дата звернення: 24.02.2024).
- 67.Закон України «Про професійних творчих працівників та творчі спілки».

- URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/554/97-вр>. (дата звернення: 24.02.2024).
68. Закон України «Про театри та театральну справу». URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2605-15>. (дата звернення: 24.02.2024).
69. Закон України «Про кінематографію». URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/9/98-%D0%B2%D1%80>. (дата звернення: 24.02.2024).
70. Закон України «Про Національний архівний фонд та архівні установи». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3814-12#Text>. (дата звернення: 24.02.2024).
71. Закон України «Про освіту». URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2145-19>. (дата звернення: 24.02.2024).
72. Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про культуру» щодо визначення поняття «креативні індустрії». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2458-19#Text>. (дата звернення: 24.02.2024).
73. Конституція України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>. (дата звернення: 24.02.2024).

Освітні платформи:

74. Дія. Цифрова освіта – <https://osvita.diia.gov.ua>
75. Prometheus – <https://prometheus.org.ua>
76. Освітній хаб – EduHub.in.ua – <https://eduhub.in.ua>
77. ВУМ online (Відкритий Університет Майдану) – <https://vumonline.ua>
78. WiseCow – <https://wisecow.com.ua>